

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletú **M. Z.**, nar. X., dieťa rodičov - matky **S. Z.**, bývajúcej v Č.. zastúpenej JUDr. V. F., advokátom so sídlom v N, a otca **L. Z.**, bývajúceho v P.. zastúpeného JUDr. E. J., advokátkou so sídlom v N., J., **o zvýšenie výživného**, vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp.zn. 7 P 47/2009, o dovolaní matky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 11. februára 2010 sp.zn. 4 CoP 13/2010 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie matky **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd na odvolanie otca označeným rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo 16. novembra 2009 č.k. 7 P 47/2009-111 v napadnutom výroku o zvýšení výživného (ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca na mal. M. zo sumy 29,87 EUR na sumu 50 EUR mesačne) a o zročnom výživnom tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na mal. M. zo sumy 29,87 EUR na sumu 40 EUR mesačne s účinnosťou od 1.9.2009.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie matka maloletej. Žiadala, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v tom, že odvolací súd nevykonal dôkazy, ktoré mohol vykonať. Odvolaciemu súdu tiež vyčítala, že nesprávne zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa, keď iba svojou úvahou dospel k záveru, že postačí zvýšenie vyživovacej povinnosti v nižšej miere.

Otec maloletej vo vyjadrení k dovolaniu navrhol tento mimoriadny opravný prostriedok ako neopodstatnený zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 238 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Uvedené ustanovenie v odsekoch 1 až 3 pripúšťa dovolanie proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu a za určitých podmienok aj proti potvrdzujúcemu rozsudku. V zmysle odseku 4 tohto ustanovenia však dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených Zákonom o rodine, ibaže ide o rozsudok o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletemu rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení. V preskúmvanej veci sú predmetom konania práva a povinnosti vyplývajúce z právneho vzťahu upraveného Zákonom o rodine (vyživovacia povinnosť rodičov), nejde však o obmedzenie alebo pozbavenie rodičovských práv a povinností alebo o pozastavenie ich výkonu, ani o priznanie rodičovských práv a povinností maloletemu rodičovi dieťaťa, ani o určenie alebo zapretie rodičovstva a ani o osvojenie. Prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia je preto vylúčená.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúcej z tohto zákonného ustanovenia. Za nedôvodnú považoval námietku dovolateľky o odňatí možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v tom, že odvolací súd nevykonal dôkazy, ktoré mohol vykonať. Dovolateľka uvedenú námietku nijako nekonkretizovala, v dovolaní len všeobecne poukazovala na ustanovenie § 213 ods. 4 a ods. 5 O.s.p. Proti rozsudku súdu prvého stupňa sama odvolanie nepodala a vo vyjadrení k odvolaniu otca ani v dovolaní neoznačila žiadne konkrétne dôkazy, ktoré neboli vykonané súdom prvého stupňa, hoci mali byť vykonané. Ani z obsahu spisu nevyplývajú žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali postup odvolacieho súdu

v tomto smere. Odvolací súd bol oprávnený pri nezmenenom skutkovom stave zistenom súdom prvého stupňa právne posúdiť otázku primeranosti zvýšenia výživného odlišne ako prvostupňový súd. Pokiaľ rozsudok súdu prvého stupňa zmenil len pre iné právne posúdenie veci, bol jeho postup v súlade s § 220 O.s.p. Správny bol aj postup odvolacieho súdu pokiaľ rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania. V zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. v znení platnom od 15.10.2008 odvolací súd môže o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania, ak nejde o niektorý z prípadov uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia, t.j. ak nejde o prípad, kedy je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo ak súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania alebo ak to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Pretože v preskúmvanej veci nešlo o žiaden z prípadov vyplývajúcich z § 214 ods. 1 O.s.p., odvolací súd bol oprávnený podľa odseku 2 tohto ustanovenia rozhodnúť o odvolaní bez nariadenia pojednávania. Odvolací súd napokon svoj rozsudok aj riadne odôvodnil.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie matky ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, keďže ostatným účastníkom v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli, resp. otec maloletej v súvislosti so svojím zastúpením žiadne trovy nevyčísľil.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. júla 2010

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová